

Roberta Amador is bedenker en maker van het populaire Poppentje, te zien op VPRO's Villa Achterwerk. Haar boodschap zit in de eenvoud. "Wat je ziet, is waar het om gaat."

Zodra hij uit zijn doosje klimt, begint het avontuur. Wat is dat? Een boek! Kijk daar. Een rots? De licht verbaasde blik ontroert je, of je wilt of niet. Misschien door de verbeelding van een onschuld die we graag nog zouden hebben. Poppentje is zonder oordeel. Hij onderzoekt een wereld

die is teruggebracht tot de pure essentie. "In Sao Paulo maakte ik deel uit van een groep van drie poppenspe-

lers," vertelt Roberta Amador. "We brachten voorstellingen in een miniatuurtheater. Een eenpersoons kijkdoos, compleet met podium, lampen, gordijnen. Mensen stonden er twee uur popelend voor in de rij als het moest. Een paar minuten helemaal voor jou alleen, dat is spannend. Ik vind het nog steeds een heel mooi concept, precies tegenovergesteld aan het massamedium televisie. Een statement? Ja, zo kun je het wel zien, denk ik.

"Poppentje is anders maar toch vergelijkbaar. Zijn omgeving is simpel, er is altijd maar een heel klein element om een bepaalde context te creëren. Je ziet ook de handen die hem bewegen, met de stokjes, je ziet hoe klein hij is, je ziet alles. En wat je ziet, is waar het om gaat. De betekenis ervan, die zit in de beweging. "Ik ben uit Brazilië weggegaan omdat ik wilde reizen en wilde rondkijken voor poppen. Optreden, verder reizen, optreden, weer verder reizen, ik wilde

weten hoe dat was. Ik overschatte de romantiek ervan. Misschien is het leuk als je twintig bent, maar voor slapen in parken en portieken is dertig toch wel te oud. Ik bleef twee maanden in Londen, drie maanden in Lissabon, en ben toen teruggegaan naar Amsterdam, waar ik mijn geliefde had. Toen ik toevallig in het Edamse Speeltheater was, ontmoette ik daar regisseur Onny Huisink. Ik werk daar nu al een paar jaar, als poppenmaker en actrice. Beging volgend jaar doe ik samen met deze groep en Poppentje mee aan het concertgebouwproject *Kijken met je oren.*"

Zweet

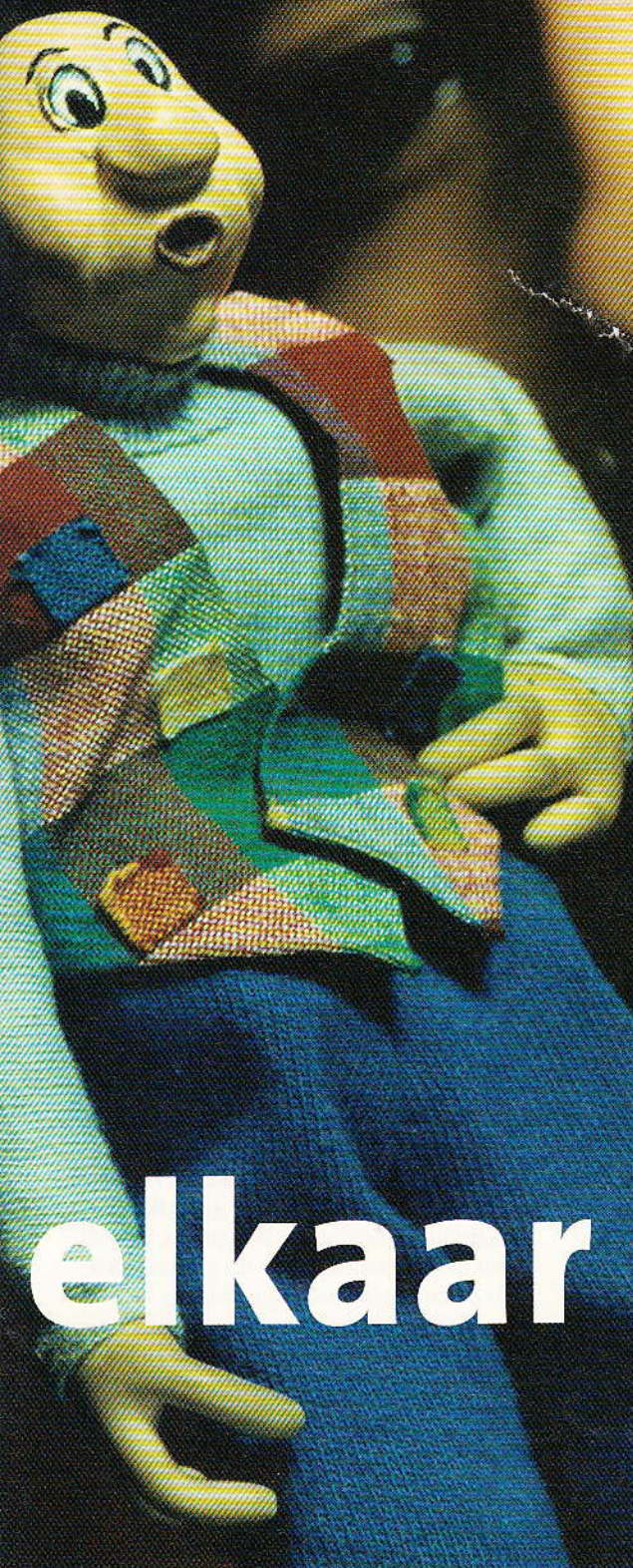
"Ik heb geluk gehad, ik kan doen wat ik wil: mijn vak uitoefenen. Daarom ben ik ook gelukkig. Misschien breekt het Hollandse weer me wel een keer op. Diep in je jas over straat, recht voor je uitkijken of naar de grond. Al je kleur trekt weg, je verandert erdoor. Bij Brazilianen zit de zon in het bloed, we moeten de hele dag dansen en zingen. Zelfs in de favella's, de krottenwijken van de stad, zitten mensen muziek te maken in kleine cafeetjes terwijl ze hun suikerbietenpinga drinken. Sofa-parties, alle mensen op een stoel, die bestaan er niet. "Natuurlijk mis ik mijn land. Ik mis het om met mijn blote voeten in het gras te lopen en te zwemmen in het meer. Ik mis de waterval voor de deur van mijn huisje in het bos. Maar ik klaag niet, want ik ben hier dus wil ik kennelijk hier zijn. Als je opteert voor

een bestaan als artiest, ben je veroordeeld tot de stad. En ik hou ook van Amsterdam, ik ben gek op deze stad. "We zijn net begonnen met een nieuwe serie van *Poppentje*. De start is altijd het brainstormen. De regisseur en ik beginnen met een simpel gegeven, dat we spelenderwijs ontwikkelen. Samen met de *art director* diepen we het verder uit. Dan komt mijn collega-poppenspeler erbij en gaan we repeteren. Tot slot komt nog de muziek en het licht. De interactie met de andere poppenspeler is heel intensief, ja. Tijdens het spelen ruiken we elkaars zweet. Hoe leg je de bewegingen vast in een gezamenlijk systeem? Het is een mooi proces, maar makkelijk is het niet.

"De schaduwkanten van dit leven? Al dat geregeld. En altijd de vraag: wat kost het en wat verdient het? Mensen willen elkaar opeten of voor de gek houden als ze er beter van worden, ik hou daar niet van. Als poppenspeler heb je een onduidelijke positie, vaak moet je maar raden wat je rechten zijn, je voelt je soms net opgejaagd wild. Ik heb wel steun gehad aan het bedrijfskundig advies van FNV KIEM. Mijn vragen over de zelfstandigheid zijn heel to-the-point en professioneel beantwoord. Sinds kort heb ik ook een agent, iemand die mijn zakelijke en artistieke integriteit bewaakt. De balans, daar gaat het om. Er is meer in het leven dan de kosten en de baten."

YVONNE VAN OSCH

Mensen willen

elkaar opeten